

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/334/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114234498
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Panáková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5114234498.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Gabrielou Panákovou, v právnej veci navrhovateľa: Pragmastav,s.r.o., Vyšehradská 12, Bratislava, IČO: 45 986 614, proti odporcovi: I.W. V., O.. XX.XX.XXXX, V. Ž., O. XXXX/XX, o zaplatenie 10.459,- Eur s prísl.,

r o z h o d o l :

Súd žalobný návrh zamietá.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením zo dňa 05.09.2014 bol vzájomný návrh odporcu konania XXCpr/X/XXXX vylúčený na samostatné konanie vedené pod č. k. 6C/334/2014. Odporca toho konania a súčasne navrhovateľ tohto konania sa domáhal vzájomným návrhom zo dňa 10.05.2013 voči odporcovi tohto konania o zaplatenie sumy 10.459,- Eur titulom náhrady škody.

Následne súd v danej veci nariadil ústne pojednávanie, pričom v priebehu konania došlo k zmene navrhovateľa v dôsledku zlúčenia so spoločnosťou Pragmastav, s.r.o., na základe čoho sa daná spoločnosť stala právnym nástupcom pôvodného navrhovateľa v zmysle platných právnych predpisov.

Na nariadené pojednávanie sa dostavil iba odporca, pričom navrhovateľ mal predvolanie doručené v zmysle § 48 ods.2 O.s.p.

Súd v zmysle § 122 a nasl. O.s.p. vykonal dokazovanie výsluchom odporcu, ako aj prečítaním listinných dôkazov, ktoré tvoria obsah spisového materiálu spolu s pripojeným spisom 18Cpr/2/2013, z ktorého bol vzájomný návrh vylúčený na samostatné toto konanie.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ tvrdil, že odporca mu spôsobil škodu tým, že po ukončení prác mu nevrátil mobilný telefón a dokumentáciu zo stavby, a to stavebný denník, projektovú dokumentáciu a iné doklady. Odporca mu to chcel vrátiť, ale za finančnú kompenzáciu. Odporca ako stavbyvedúci nekontroloval vykonané práce na stavbe, v dôsledku čoho bola stavba skolaudovaná nie 3/2010, ale 3/2012.

Navrhovateľ vyčíslil škodu za mobilný telefón 200,- Eur a za každý mesiac omeškania stavby, jej skončenia a skolaudovania cca v sume 2.842,- Eur. Taktiež aj za opätovné vypracovanie stavebného denníka, projektovej dokumentácie a ďalších dokladov vo výške 2.360,- Eur.

Odporca tieto tvrdenia navrhovateľa poprel, považoval ich za nepravdivé a účelové, nakoľko navrhovateľ toto požadoval až po podaní žaloby odporcu na zaplatenie mzdy, ktorá mu navrhovateľom nebola vyplatená.

Navrhovateľ v priebehu konania síce trval na svojom návrhu, ktorý však riadne nešpecifikoval, čo sa týka výška škody. Dokonca uplatnenú výšku škody určil iba orientačne - cca.

Z ničoho v rámci dokazovania nevyplývala škoda za mobil 200,- Eur, ako ani škoda za vykonávanie činnosti odporcu ako stavbyvedúceho, ktorú taktiež neurčil presnou sumou.

Pokiaľ navrhovateľ požadoval náhradu aj za opätovné vypracovanie dokladov ku stavbe, jednak odporcu poprel, že by zadržoval nejaké také doklady a jednak navrhovateľ nepreukázal ich opätovné vyhotovenie, ako ani príčinnú súvislosť s konaním odporcu.

V zmysle § 415 Občianskeho zákonníka Každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

V zmysle § 420 Občianskeho zákonníka

(1) Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

(2) Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

(3) Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Škoda, ako kategória občianskeho práva sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkovej hodnoty, ktoré by bolo treba vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu.

Podľa § 442 Občianskeho zákonníka

(1) Uhradza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

(2) Pri škode spôsobenej niektorým trestným činom korupcie sa uhradza aj nemajetková ujma v peniazoch.

(3) Škoda sa uhradza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhradza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

(4) Ak bola škoda spôsobená úmyselným trestným činom, z ktorého mal páchatel' majetkový prospech, môže súd rozhodnúť, že právo na náhradu škody možno uspokojiť z vecí, ktoré z majetkového prospechu nadobudol, a to i vtedy, ak inak podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku nepodliehajú výkonu rozhodnutia. Dokiaľ právo na náhradu škody nie je uspokojené, nesmie dlžník s takýmito v rozhodnutí uvedenými vecami nakladať.

Podľa § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Pre vznik zodpovednosti musia byť splnené všetky zodpovednostné predpoklady, medzi ktoré patrí:

- protiprávny úkon,
- vznik škody,
- príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody,
- zavinenie.

Dôkazné bremeno pri preukazovaní vzniku škody, ako aj jej výšky je na navrhovateľovi.

Zavinenie je subjektívnou právnou kategóriou, pretože vyjadruje vnútorný, psychický vzťah škodcu k výsledku svojho konania. zavinenie môže spočívať vo forme úmyslu alebo nedbanlivosti. Forma zavinenia ovplyvňuje rozsah náhrady škody.

Žalobca v sporovom konaní, ktoré sa začína podaním žaloby, je povinný uviesť skutočnosti, o ktoré sa opiera jeho právo alebo iný nárok. Podstatou tejto povinnosti je tvrdenie skutočností rozhodujúcich z hľadiska veci samej. Žalovaný ako druhá procesná strana má povinnosť tvrdiť skutočnosti, ktoré

vo svojej podstate znamenajú alebo znamenali, že právo (nárok) žalobcu nevzniklo, zaniklo, zmenilo sa, prípadne je tu iná prekážka pre jeho súdne uplatnenie. Tieto povinnosti tvrdenia sú základom pre bremeno tvrdenia, ktoré spravidla zaťažuje obe protistojace procesné strany. Neunesenie bremena tvrdenia vyúsťuje do procesného neúspechu toho účastníka sporu, ktorý nedokázal formulovať tvrdenia o konkrétnych skutočnostiach, ak tieto skutočnosti boli predpokladom na použitie pravidla správania obsiahnutého v právnej norme.

Dôkazné bremeno súvisí s dôkaznou povinnosťou, ktoré platné právo upravuje v § 120 ods.1 O.s.p. Podľa § 120 ods.1 veta prvá O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamena unesenie dôkazného bremena. Procesná strana môže splniť dôkaznú povinnosť, avšak ak ju splní len tak, že to nevedie k preukázaniu jej tvrdení, resp. splní ju bez náležitej procesnej pozornosti, dôkazné bremeno neunesla. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje toho účastníka, na ktorom spočívalo dôkazné bremeno a ktorý sa dostal do dôkaznej núdze, keďže neponúkol alebo nevedel ponúknuť súdu také dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali pre výsledok sporu rozhodujúce skutočnosti. Dôkazné bremeno síce postihuje účastníka konania, ale obsah tohto procesného bremena má aj ďalší význam, ktorý sa spája s tým, že napriek všetkým vo veci vykonaným dôkazom skutkový stav zostane neobjasnený. Neobjasnené skutkové okolnosti sa považujú za nedokázané.

V zmysle § 153 ods.1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Súd dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal ani samotný vznik škody a ani výšku skutočnej škody, ani príčinnú súvislosť.

Vykonané dôkazy súd hodnotil v zmysle § 132 O.s.p. podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a na zákonné ustanovenia súd žalobný návrh zamietol v celom rozsahu, nakoľko navrhovateľ ničím nepreukázal svoje tvrdenia a uplatnený nárok.

Vzhľadom k tomu, že odporca bol v tomto konaní úspešný v celom rozsahu, má nárok na náhradu trov konania v zmysle § 142 ods.1 O.s.p. Odporca si však náhradu trov neuplatnil a zároveň neboli zistené ani žiadne trovy konania na jeho strane. Z toho dôvodu súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu v Žiline, ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).